

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qvalificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1664

Quæst. 2. Vtrùm omniu[m] Beatorum visiones beatificæ sint inter se
co[m]paratæ eiusde[m] speciei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76990](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76990)

Propositio 2.

14 Non omnes videntes Deum sunt inaequaliter beati. Proindeque neque omnes habent inaequales quoad perfectionem visiones beatificas. Sed multi aequales.

Hac propositio certa est apud omnes Theologos, excepto fortasse Paludano, & innominatis commemoratis n. 4. Quia certum imprimis est, omnes paruulos cum sola gratia baptismali, cui gloria proportionem respondet, ex hac vita decedentes aequaliter beatos esse: quia talis gratia in omnibus aequalis est. Ut supponit August. tract. 6. in Ioan. ante medium dicens. *Quare ergo si vnus ab illo verbi gratia iusto sancto baptizetur, alius ab alio inferioris meriti apud Deum, inferioris gradus, inferioris continentia, inferioris vitae; vnus tamen, & par, & aequale est, quod acciperunt; nisi, quia hic est, qui baptizatur.* Et docent communiter Theologi in tract. de Baptismo. Vbi ad rem plura. Deinde est certum, esse possibile etiam moraliter, vt aliqui adulti cum aequali gratia habituali vndeunque partem decedant, aequalemque subinde gloriam fortiantur. Quo posito, aliquos tales esse de facto in tanto Beatorum numero, valde credibile, imo moraliter certum esse videtur.

15 Et haec quidem, quod attinet ad beatitudinem essentialem, atque etiam accidentalem essentiali proportionatam, sine controuersa evidetur. Ego vero censeo contra Recapitulum, vera itidem esse quoad beatitudinem accidentalem integram, atque adeo eam etiam partem comprehendentem, quae vnicuique ratione peculiaris status confertur. Quia, vt constat ex doctrina data disp. praeced. q. 4. proposit. 14. integra beatitudo accidentalis proportionatur essentiali in quouis Beato; atque ita nequeunt non esse quoad integram beatitudinem accidentalem aut aequales, aut inaequales inter se, qui quoad essentialialem tales sunt.

16 Stat itaque ex dictis, tam quoad beatitudinem essentialem, quoad perfectionemque subinde visionis beatificae, quam quoad integram accidentalem aliquos Beatos inter se inaequales, & aliquos inter se aequales esse. Restat examinandum modum, vnde in illis huiusmodi inaequalitas, aut aequalitas ortum ducat. Quod vt distinctius fiat, quaestiones aliquot oportet praemittere, vt sequitur,

QVÆSTIO II.

Vtrum omnes omnium Beatorum visiones beatificae sint inter se comparatae eiusdem speciei.

17 **N**egant cum Maiore Heric. 1. p. disp. 49. cap. 3. & 4. Arriag. disp. 12. Quiros disp. 29. sect. 3. Vvadingus de Incarnat. disp. 6. dub. 3. Ripalda disp. 36. de Ente supern. sect. 3. Quiedo 1. 2. tract. 1. contr. 4. punct. 2. & alij Recentiores. Qui censent, visiones representantes simul cum Deo creaturas specie diuersas eo ipso esse specie diuersas. Necnon visiones respicientes intellectus specie diuersos, vt sunt visiones Angelorum tum inter se, tum cum visionibus hominum compa-

ratae. Addunt tamen plerique, omnes visiones theologice consideratae sub conceptu videlicet beatitudinis essentialis, quae non habent quatenus representantes Deum, eiusdem speciei esse dicendas: quantumuis sint diuersae physice, seu metaphysice consideratae. Quo sensu interpretantur Doctores stantes pro sententia opposita communissima. Qui tamen absolute, & abique limitatione tenent, omnes visiones beatificas esse eiusdem speciei. Ita Molin. 1. p. q. 12. art. 6. disp. 5. Zumel dub. vlt. Vazq. disp. 47. cap. 5. Soar. lib. 2. cap. 19. Fafol. dub. 2. Amic. disp. 9. sect. 15. Salas 1. 2. tract. 2. disp. 3. sect. 9. Valen. disp. 1. q. 5. punct. 3. Medin. q. 5. art. 4. Henr. lib. vlt. de Fine homin. cap. 10. cum S. Tho. & alijs Thomistis, Scot. & Scotistis ab eis relatis, ceterisque communiter. Imo Soar. Salas, Fafol. & alij putant, visiones beatificas specie diuersas omnino impossibiles esse.

Propositio 1.

De facto omnes visiones beatificae quoad suam intrinsecam entitatem non solum theologice, seu quoad conceptum beatitudinis essentialis praecise, sed simpliciter, & absolute sunt eiusdem speciei.

Ita sine dubio, praeter paucos Recentiores principio cum Maiore relatos, sentiunt omnes Theologi, dum absolute, & simpliciter docent, omnes visiones beatificas esse eiusdem speciei. Maleque hi proinde exponuntur ab illis, quasi loquuti de sola identitate specifica visionum quoad praedicatum beatitudinis essentialis, in quo illi conueniant. Perperam quippe pronunciarent Theologi absolute, & sine limitatione, omnes visiones beatificas esse eiusdem speciei propter conuenientiam earum in praedicto beatitudinis essentialis, si sentirent earum aliquas ab alijs praedicatis habere, esse specie diuersas. Sicut perperam pronunciarent absolute, & simpliciter, hominem, & leonem esse eiusdem speciei propter conuenientiam, quam habent in praedicto animalis, sentientes plane, esse absolute, & simpliciter specie diuersos a differentijs rationalis, & rugibilis, quas insuper habent. Itaque propositio nostra omnium Theologorum esse videtur, si paucos praedictos excipias.

19 Probanda autem inde venit. Quia, vt constat ex generali doctrina tradita a nobis in Pharo Scient. disp. 16. q. 4. visiones non euadunt dissimiles, proindeque nec specie diuersae quoad suam intrinsecam entitatem ex eo, quod sint terminatae ad obiecta specie diuersa, vt sunt quae simul cum Deo representant creaturas diuersas specie; neque ex eo, quod sint relatae ad intellectus specie diuersos, vt sunt visiones Angelorum tum inter se, tum cum visionibus hominum comparatae. Aliundeque visiones, quae dantur de facto, ex modo tendendi, siue respiciendi aut sua obiecta, aut sua subiecta, siue principia non sunt dissimiles, proindeque neque diuersae specificae: quia talis dissimilitudinis nullum vel lenes extat indicium; omniaque praedicata, quae in illis intrinseca nominus, similia sunt, nimirum, esse cognitiones Dei in se, & creaturarum in Deo, intuitiuas, iudicauas, claras, certas, &c. Ergo visiones omnes, quae dantur de facto, eiusdem speciei censenda sunt esse simpliciter, & absolute. Deinde.

Deinde etiam probatur propositio ab absurdo. Quia, si ab intellectibus, aut ab obiectis dissimilibus euaderent visiones dissimiles, etiam ab intellectibus, aut ab obiectis inæqualibus euaderent visiones inæquales, ut est notissimum. Inde autem fieret, ut habentes æqualia merita sæpe haberent inæqualem visionem, atque adeo etiam inæqualem gloriam; quia sæpe citra dubium habent intellectus inæquales, aut etiam obiecta secundaria inæqualia. Quod tamen erroneum est: cum sit certum secundum fidem, præmium gloriæ meritis commensurandum esse. Quam malè autem Aduersarij ab hoc argumento se expediant q. sequente constabit. Quæ autem ab ipsis contra nostram propositionem opponi possunt q. illà 4. Phari citatà satis superque in uniuersum diluta sunt.

Propositio 2.

31 Possibiles sunt visiones beatificæ quoad suam intrinsecam entitatem dissimiles, atque adeo diuersæ specificè.

Possunt enim tales esse ex intrinseco modo tendendi in sua obiecta, quidquid sit de extrinsecà identitate, aut diuersitate specificà ipsorum obiectorum; à quibus non specificantur intrinsecè iuxta dicta propositione 1. ex dictis latius in illà q. 4. Phari citatà. Possibiles quippe sunt citra dubium duæ visiones, quarum alterà videatur in se ipsis, atque adeo concomitanter, & æquè primò Deus, & Petrus, alterà verò videatur Deus in se, & primariò, Petrus verò in Deo, & secundariò: quæ quidem diuersum modum tendendi habebunt in sua obiecta adæquata; diuersæque proinde intrinsecè, atque specificè erunt. Possibilis etiam est sine dubio visio affirmatiua Dei, quæ nullius obiecti distincti à Deo sit negatiua, quæ quidem à visionibus, quæ dantur de facto, & aliquorum obiectorum sunt citra dubium negatiuæ, (eo quòd Beati omnes non solum aliquas positiuas, sed etiam aliquas negatiuas veritates, utpote ad ipsos pertinentes, vident in Deo iuxta dicta supra disp. 20. q. 4. proposit. 15. dicendaque infra q. 6. n. 65.), ex modo tendendi est specificè diuersa: cum omne iudicium negatiuum, & affirmatiuum ex diuerso modo tendendi, recessiuo scilicet, & adhæsiuo, discriminentur iuxta doctrinam statutam etiam in Pharo disp. 2. q. 4. Pariterque aliæ visiones beatificæ possibiles excogitari poterunt, quæ aliter sint diuersæ specificè ex modis tendendi diuersis.

QVAESTIO III.

Vtrum ex intellectibus perfectione inæqualibus visiones beatificæ debeant euadere inæquales, quando cætera, quæ ad eas concurrunt, æqualia sunt.

22 Affirmant Molin. 1. p. q. 12. art. 6. disp. 2. Heric. disp. 49. cap. 4. Alarc. tract. 1. disp. 3. cap. 6. Egid. Luit. lib. 12. de Beat. q. 11. art. 3. Lessius lib. 2. de Summo bono n. 57. Scotistæ cum scoto apud Smising. de Deo vno disp. 6. q. 6. & plures

alij ex antiquioribus relati ab eis, & à Ripald. disp. 37. de Ente supernat. sect. 1. Quibus ex parte consentiunt ipse Ripald. sect. 2. & seqq. Oued. 1. 2. tract. 1. contr. 4. punct. 2. Quiros tom. 1. de Deo disp. 29. sec. 2. quatenus censent, ex inæqualitate intellectuum; cæteris paribus, inæqualitatem visionum oriri posse, non tamen oriri necessariò, atque adeo nec de facto in Beatiss. Opposita tamen sententia communior est. Quam tenent S. Th. 1. p. q. 12. art. 6. & lib. 3. contra Gent. cap. 58. Soar. lib. 2. de Attrib. cap. 21. Vazq. 1. p. disp. 47. cap. 6. Arrub. disp. 22. Fasol. q. 12. art. 3. dub. 3. Valent. punct. 4. Gran. contr. 1. disp. 8. Gonzal. disp. 29. sect. 2. Zumel. disp. 1. Becan. tract. 1. cap. 9. q. 10. Derkennis disp. 7. cap. 8. Tann. disp. 1. q. 4. dub. 1. Amic. disp. 9. sect. 16. Salas 1. 2. tract. 2. disp. 1. sect. 7. Henr. lib. vlt. c. 10. Et alij plures tum apud ipsos, tum apud Ripal. & alios pro primà sententià relatos. Quibus adde Mœratiuum, Recupitum, Machin, Iosephum Augustinum, & Petr. Huit. apud Quiros supra. Itaque hi omnes censent, inæqualitatem intellectuum ad inæqualitatem visionum beatificarum nihil conferre, sed dumtaxat inæqualitatem luminum gloriæ, aliorum ve supernaturalium comprincipiorum: atque adeo, quantumuis intellectus sint inæquales, omnino æquales euadere visiones beatificas, quotiescunque lumina gloriæ ipsos intellectus ad tales visiones eleuantia inter se æqualia sunt.

32 Pro clariore resolutione suppono primò, hic duas quæstiones confundi posse, de factoque confundi ab aliquibus ex Auctoribus primæ sententiæ. Prima est, vtrum visiones ab intellectibus inæqualibus idcirco debeant euadere inæquales; quia respectu intrinseco eos respiciunt, ab iisque propterea specificantur. Qui enim putant, ab intellectibus dissimilibus perinde, atque ab obiectis dissimilibus, debere visiones euadere dissimiles propter respectum intrinsecum, quem habent ad tales intellectus perinde, atque ad talia obiecta, ut vidimus q. 2. consequenter tenere debent, ab intellectibus inæqualibus perinde, atque ab obiectis inæqualibus, debere visiones euadere inæquales propter intrinsecum respectum, quem habent ad tales intellectus perinde, atque ad talia obiecta. Nos verò, qui statuimus ibi, visiones non debere euadere intrinsecè dissimiles ex eo, quòd respiciant intrinsecè aut obiecta dissimilia, aut dissimiles intellectus, ex vniuersaliori doctrinà traditâ in Pharo Scient. disp. 16. quæst. 4. hic pariter ex eadem statuimus, visiones non debere euadere intrinsecè inæquales ex eo, quòd respiciant intrinsecè aut intellectus inæquales, aut obiecta inæqualia. Quare circa quæstionem istam nihil est amplius, quod dicamus, præter ibidem dicta. Altera quæstio impresentiarum examinanda est. An intellectus perfectione inæquales instructi æquali lumine gloriæ virtutem inæqualem habeant causatiuam visionum, visionesque subinde inæquales conaturaliter debeant causare, siue illæ respectum intrinsecum habeant ad tales intellectus, siue secus. Sicut sol, & ignis virtutem habent inæqualem causatiuam caloris, caloresque subinde intensiuè inæquales causant: tametsi calores causati ad illos intrinsecum respectum non habeant.